

[Christmas Møller.]

lige Forbrydere, Sadister, o. s. v., Værnemagerne og den Maade, de skal af med deres Penge paa —, at jeg tror, det havde været forstandigt og rimeligt, om man, hvad vi ogsaa var inde paa i Ministeriet Buhl, kunde have ændret Kurs i Løbet af 1946 i den Forstand, at der da ikke var Grundlag for den meget stærke Indgriben, som blev foretaget i 1945, og at man ved den Afklaring, som fandt Sted fra 1945 til 1946, kunde og havde demokratisk Magt og Styrke til at vise mere Forstaaelse af de Forhold, som mange Mennesker, ulykkeligvis for dem selv og deres Familie, var kommet ind i. Jeg hører til dem, der — jeg gentager, at jeg ser bort fra de store Forbrydelser, som jeg slet ikke omtaler i denne Forbindelse — tror, at det vilde være meget formaalstjenligt, om vi saa hurtigt som muligt kan komme over Udrensningen og Opgøret, og om vi ikke glemmer, at et Folk bygger ikke sin Fremtid paa Hævn og Straf, men paa Tilgivelse, Forstaaelse og positiv Indsats.

Med Hensyn til den Lovgivning, der siden 1945 har været ført i de sønderjyske Landsdele, og ogsaa med Hensyn til den Administration, som stadig skal føres over for Mindretallet i Henseende til Skole og Kirke, vil jeg gerne understrege, at jeg tror, det vil være ganske formaalstjenligt og for Landets Fremtid meget betryggende, om vi hurtigst muligt fulgte og helt vendte tilbage til den 1920-Linie, som vi paa visse Omraader forlod i Sommeren 1946.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed fremsætte Udtalelser om det sydslesvigske Spørgsmaal; mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, har jo for ganske nylig redegjort for Det konservative Folkepartis Stilling, og jeg har maaske Lov til at sige, at Det konservative Folkeparti er Statsministerens bedste Støtte paa dette Omraade. Men vi ønsker at understrege, at saadan som Forholdet ligger, da denne Sag gaar paa tværs af Partiernes, burde man fra alle Sider overveje, om man ikke kunde finde frem til, naar den endelige Afgørelse maaske i Løbet af en nær Fremtid skal træffes, at stille ved en Folkeafstemning et klart Spørgsmaal til det danske Folk.

Ingen af os ved, hvornaar Afgørelsen træffes. Moskva-Konferencen er begyndt, og man har vel Lov til at spørge Udenrigsministeren, om han ikke har Meddelelser at give Tinget og Offentligheden med Hensyn til, hvornaar man kan vente, at de mindre Stater, deriblandt Danmark, bliver tilkaldt, saaledes at vi skal angive vor Stilling ved

Siden af, hvad der allerede er sagt i Memorandum'et til Udenrigsministerenes Stedfortrædere. Vi var overmaade tilfredse med dette Memorandum, der i saa mange Henseender var et menneskeligt Dokument, som Danmarks Forhold til hele det tyske Problem kan bygges videre paa. Men vi gaar ud fra, at i det Øjeblik den høje Regering faar en særlig Lejlighed til paa Landets Vegne at udtale sig over for Udenrigsministerkonferencen, at da sker det i Samraad med Rigsdagens Partier efter forudgaaende Forhandling i det udenrigspolitiske Nævn eller paa anden Maade.

Der kan ikke være Bemærkninger at gøre om den Udenrigspolitik, der er blevet ført siden Efteraaret 1945, den har i enhver Henseende været en Fortsættelse af den Udenrigspolitik, som blev anlagt i Ministeriet Buhls Tid. Man vil hverken med Hensyn til den almindelige udenrigspolitiske Linie eller med Hensyn til specielle Spørgsmaal, hvis jeg henholder mig til Udenrigsministerens Stilling, kunne se nogen som helst Forskel i den Politik, som de to Regeringer, vi har haft siden 5. Maj 1945, har ført, og jeg er overmaade vel tilfreds hermed.

Vi er alle herhjemme enige i den Betragtning, heldigvis, at vi ikke vil ind i nogen Blok, hverken til den ene eller til den anden Side; vi ser med stor Tilfredshed paa, at den fransk-engelske Aftale, som fornylig blev sluttet i Dunkerque, ikke skal danne Indledningen til en Blokpolitik, men siges at skulle skabe Indgangen til den Forstaaelse mellem Øst og Vest, som det maa være dansk Politik's største Ønske kommer i Stand.

Med Hensyn til Grønland og Grønlands Fremtid hersker der jo overhovedet ingen Divergens i det danske Folk. Naar den højtærede Udenrigsminister skarpt og bestemt har kunnet tilbagevise de Rygter og Udtalelser, der har været fremme om, at der skulde ske nogen Ændring paa den ene eller den anden Maade i Grønlands Stilling inden for Kongeriget, er vi overmaade tilfredse hermed, men jeg tror, det vilde være formaalstjenligt og i Overensstemmelse med hele Tinget, hvis den højtærede Udenrigsminister paa den højtidelige Maade, hvorpaa det kan ske fra Landets første Talerstol, her i Folketinget kunde gentage sin Erklæring og pure afvise enhver Tanke om Ændringer med Hensyn til Grønlands Stilling.

Jeg tror, hele Norden skal haabe, at Forhandlingerne med Island snart afsluttes. Jeg haaber, at den Kommission, den højtærede Undervisningsminister har nedsat angaaende Behandlingen af de islandske Haand-